

des skæmmes hendes Blomsterbillede „Digitalis“ stærkt af det sorte, Blomsterne vokser ellers saa frodigt op af Stenhøjen, og det er et flot og kraftigt Billede. Hendes to Laboratoriebilleder er dygtige Arbejder, men der er en Ubestemthed over Lysvirkningen, som forvirrer Iagttageren.

Af Landskabsmalerne findes en Del smukke og tiltalende Arbejder. Blandt andre *Caroline van Deurs* med et yndigt lille Billede af „den røde Længe i Fredensborg“, *Charlotte Frimodt* fra „Fredensborg Slotsterrasse“, *Amalie Müller* med „den røde Eng i Egebæksvang“. *Ellen Ottesen* har kønne Farvetoner i et „Vinterlandskab fra Wärmland“.

Elisabeth Schiødt er som sædvanlig. *Else Stenbæk*, som har et Billede fra Hornbæk Plantage, taget kraftigt fat og er ikke smaatskaaren, og endelig bør nævnes *Gerda Strøm* med sit friske, mangefarvede „Vintersol paa Landet“. *Cathrine Svendsens* „lyserøde Puf“ er sat op med lette og lyse Farver, som var det en Akvarel, hendes Billede af „Lille Bælt“ virker spredt og uroligt. *Mathilde Thalbitzer* har to Akvareller, hvor især „Gaardinteriøret“ er meget tiltalende. Det er en Fornøjelse at se *Marie Thymanns* to dejlige beroligende Landskaber fra Knudshoved, hun har sin egen Maade at udtrykke sig paa, har en bred Pensel og smukke dybe og saftige Farver. *Mary Grut*, som har kastet sin Kærlighed paa Egnen ved Frederiksdal, har baade Stemning og Tegning i Orden, men trænger til at faa mere Kendskab til Farvernes Værdi. Ved et grundigt Studie af *Julius Paulsens* „Gilleleje. Aften“ 445 — faar man ret Fornemmelsen af, hvorledes en Maler maa vide, hvorledes Farverne virker. Hun arbejder saa forgyves med de grønne Farver, de synker ned i hinanden, og Resultatet bliver en tyk, sammenhængende Masse i Stedet for som i ovennævnte Billede, at lade Farverne udskilles i alle Solspectrets Nuancer, for atter at samle sig for Øjet i en Farve. Hendes Billede af et „blomstrende Kirsebærtræ“ er lykkedes meget bedre. „Ved Arbejdet“ af *Ingeborg Rode* viser, at denne Kunstnerinde tager modigt

paa Farverne, og opnaar ogsaa megen Kraft derved, men er endnu meget usikker i Farvevalget. — De røde Tage mod Figurenes Silhuetter virker malerisk i *Elisabeth Saxtorphs* Udsigt fra Marmorkirken.

Af Børnebilleder er der *Bertha Dorffs* sædvanlige delikate smaa Piger, saamt *Anna E. Munchs* indtagende „to smaa Søstre“ — foruden har hun et farvefint Billede kaldet „den kinesiske Kimono“ og et Arbejde i Tempora „Julepastorale“, der desværre ikke staar Maal med hendes tidligere religiøse Arbejder, skønt hun med det stærke og varme Lys, der breder sig i Rummet og over Hyrderne har naaet en forbavsende god Virkning.

Emilie Mundt har naturligvis en yndig Unge, men ogsaa nogle andre Billeder. *Sofie Petersen* er ikke saa heldig denne Gang, som hun kan være. *Emma Meyer* har et smukt „Indre af en Kirke“.

Af Portrætter er der en Del — adskillige udmærket gode, som f. Eks. to af *Lilli Lundsten* og et af *Marie Henriques*, det er to solide Malerinder; den sidste Herreportræt virker maaske lidt uroligt ved, at Farverne er holdt saa højt, den mørke Uniformsfrakke virker næsten graablaa, men det staar udmærket til Personens lyse Haar og Skæg — man kan ved alle hendes Billeder, baade Pavillonen fra Chr. d. VII's Palæ, der virker hel lyserød, men yndefuld, det hollandske bæde hyggelige Skib samt de dejlige Pelargonier, føle, hvilken Nydelse hun har af Farven; skønt hendes Tegning altid er smuk og zirlig, er Farverne dog det vanskeligste for hende. — To Malerinder, hvis Navne vi ikke har truffet før, møder hver med et ypperligt Billede: *Gustava Grüner* med et i hver Henseende smukt udført „Portræt af Student H.“, og *Gertrud Klem* med et godt anslaaet Billede af „en læsende unge Dame“. *Tony Müller* maler djærvt og med store Strøg, roligt og koldt staar hendes Figur i „Koldt i Atelieret“. *Helga Møller* derimod kæmper endnu med de sorte og uskønne Farver, især skæmmer det Portrættet af hendes Moder. *Rigmor Klein* har nu sin egen Maade at male paa, tørt og uden Dikedarer sætter hun Farven paa,

kun støder den meget gule Ansigtsfarve, som hun anvender, men i Billedet af „Den lille Pige fra Kærteminde“ har hun naaet baade et levende og smukt Udtryk.

Endvidere er der en Del Blomsterbilleder, som næsten alle er gode, men ikke særlig bemærkelsesværdige; dog her maa fremhæves *Olga Jensens* pragtfulde Buket i Tempera — hvilken Farvepragt — og hvor let og frisk!

Tilbage er der *Ellen Hofmann-Bang* med sit store historiske Motiv „Frederik d. 2den ser sin nyfødte Søn Chr. IV.“. Det maa jo siges, at det er godt og rigtigt malet og lider ikke af nogen paatagen Farve, som hendes Maleri af et andet historisk Emne fra 1915, men det aflokker en ikke rigtig Interesse, man venter sig ikke en større Udvikling gennem hendes ret akademiske Maade at arbejde paa. Der er kort sagt ikke Grøde i hendes Teknik. Men alt er rigtigt godt — hun har heller ikke kastet sig over en speciel malerisk Opgave i Billedet, det gælder mere Illustrationen.

Efter at have sagt Farvel til Malerierne vender vi os til Skulpturen. Her finder vi den anden Guldmedalje hos *Nanna Johansen* for hendes Relief af „Faraos Datter finder Moses“. Skikkelserne er stærkt ægyptiserede og ganske ejendommelige; ogsaa en yndefuld Kvindestatuette i Bronze har hun udstillet, hvor hun ligesom Utzon Franck er tilbøjelig til at gøre Figuren meget langstrakt i Benene. *Thyra Boldsen* har en fritstaaende Gruppe efter samme bibelske Motiv som ovenfor og en tænksom gammel „Job“, som er udarbejdet i et smukt krystaliseret Marmor, som giver Huden Liv. Denne „Job“ er meget bedre end *Agnete Brandts*, der lider af en usigelig Udtrykssløshed. *Carla Christiansen* har et ganske smukt Relief kaldet „Resignation“, de 3 Figurer staar fint til hinanden, det fremstiller en ung Mand, der maa resignere paa Livet, rimeligvis skal han i Krig, Moderen og den unge Kvinde ved hans Side maa give Afkald paa ham; Kunstnerinden er kommen betydelig bedre fra dette Krigsmotiv, der er mere almenmenneskeligt end Krigens Mare, som hun havde ifjor. — Der er